

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

paa en Fremtid for Hirtshals Havn, er noget betænkelig i hvert Fald. Jeg skal her kun sige, hvad jeg for øvrigt tidligere har sagt i dette høje Ting, at efter hvad der foreligger oplyst over for mig, er der ingen Grund til at nære disse Betænkeligheder. Hirtshals Havn kan holdes aaben og vil blive holdt aaben i den kommende Tid, og selvfølgelig vilde Ministeriet for offentlige Arbejder i modsat Fald ikke have søgt de Bevillinger, der her er stillet Forslag om.

Ordføreren (Fr. Andersen): Ændringsforslagene Nr. 416, 418 og 425 drejer sig alle om Forhøjelse af tidligere ydede Bevillinger. Disse Forslag er en naturlig Konsekvens af den Overenskomst, der findes vedrørende Ruten mellem Norge og Danmark. Det er jo ogsaa saaledes, at de kommunale Repræsentationer, Amsraad og Byraad, i meget betydelig Grad tager Del i disse Udgifter, og Udvalgets Flertal har derfor fundet, at alting taler for at give Tilslutning.

Jeg anbefaler paa ny disse Ændringsforslag til Vedtagelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Vanggaard, Tingets første Vicepræsident, fordi han giver mig gode Raad i Retning af ikke at være bekymret, men ikke mindst i sin Egenskab af det, jeg har nævnt....

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Vanggaard er Første Næstformand.

Korsgaard: Første Næstformand — ja, jeg gjorde det altsaa endnu bedre.

Men det, jeg vilde sige, var altsaa, at det er urigtigt, at jeg har været imod Lillebæltsbroen. Jeg ved, rent tilfældigt, at den daværende Trafikminister netop brugte min Tilslutning til Forslaget imod Folk, der i øvrigt var politiske Venner af det ærede Medlem.

Begrundelsen for min Stilling er jo den — hvad den højtærede Minister var inde paa —, at jeg nærer Bekymringer med Hensyn til, om Havnen kan bevares, og disse Bekymringer nærer jeg ikke — paa et glat Ansigt, om jeg saa maa sige; jeg nærer dem paa Grundlag af Udtalelser, som er fremsat over for mig af Mennesker,

paa hvis Mening jeg i denne Forbindelse lægger megen Vægt.

Det er jo i øvrigt en Kendsgerning, at vi har en Thyborøn-Kommission, som arbejder med ganske overordentlig store Millionbeløb, paa Trods af at man tidligere havde troet, at vi ved Hjælp af Høfder kunde forhindre, at Kysten blev opædt. Vi har altsaa Erfaring for, at Forudsætninger, som vi tidligere troede paa, senere har vist sig at briste totalt. Det er ikke mindst dette sidste, der gør mig bekymret for, at man her mere og mere skal arbejde sig ind i noget, som jeg altsaa frygter, man, naar det kommer til Stykket, ikke magter. Naar den højtærede Minister nu siger, at Thyborøn Havn vil blive opretholdt — eller hvad det nu var for et Udtryk, den højtærede Minister brugte —, saa lyder det jo meget godt, men hvor mægtig Ministeren nu end er, saa er det jo muligt, at Vesterhavet er mægtigere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vanggaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Vanggaard: Jeg vil fastholde, at det er rigtigt, at det ærede Medlem saa at sige altid har været betænkelig, naar der har været foreslaaet store Ingeniørarbejder her i Rigsdagen. Jeg har netop her i Dag læst om det ærede Medlems Betænkeligheder med Hensyn til Lillebæltsbroen — de var betydelige. Men det ærede Medlem overvandt dem ved tredje Behandling, og det er muligt, Ministeren har rost ham derfor, for den, der overvinder sig selv, er jo større end den, der indtager en Stad; det kan, som sagt, godt være, at han har faaet en anerkendende Bemærkning til sidst — det vil jeg ikke bestride, lige saa lidt som at det ærede Medlem stemte for Broen. Det ligger imidlertid lidt ved Siden af det, vi her taler om.

Men hvad den omtalte Havn angaar, saa foreligger der jo ikke noget som helst om — hvad ogsaa Trafikministeren bekræftede —, at den ikke skulde kunne holdes aaben. Man kunde nævne Navne paa Havne, der pludselig er sandet til og har maattet aabnes; men hvis der var sket noget saadant ved Hirtshals Havn, vilde der ganske sikkert have staaet et stort Skrig. Jeg forstaa imidlertid, at det ærede Medlem alligevel er en Ven af Hirtshals Havn og Norges-Forbindelsen; jeg mener altsaa, jeg har Ret til at kalde ham en *bekymret* Ven, men jeg haaber, at det vil lykkes ham at overvinde sine Bekymringer.